

Nr 225.

Af herr **Carlson** i Herrljunga, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående driftkostnader under år 1913 för statens domäner.

I propositionen nr 6 till innevarande års Riksdag angående driftkostnader under år 1913 för statens domäner har Kungl. Maj:t bland annat begärt anslag på ordinarie stat till aflöning åt nio kvinnliga biträden hos domänstyrelsen. Af dessa skulle åtta erhålla normalaflöning och endast en (»kartograf») uppföras i den för kvalificerade kvinnliga biträden afsedda högre lönegraden.

Af det propositionen bilagda statsrådsprotokollet framgår, att hos domänstyrelsen äro anställda, förutom tio renskrifverskor, två kartografer, två biträden å registratorskontoret och ett biträde för räkenskapers bearbetning. Af protokollet framgår äfven, att samtliga dessa femton biträden äro ständigt sysselsatta hos styrelsen, ehuru styrelsen icke ansett sig våga ifrågasätta att flera än nio måtte uppföras å ordinarie stat. Huru önskligt det än vore, att samtliga dessa statstjänare tillförsäkrades den ordinarie anställningens trygghet, skall jag likväl icke framställa något yrkande därom, enär jag icke varit i tillfälle att närmare undersöka denna sak.

Däremot synes det mig ligga i öppen dag, att gränsen mellan kvalificerade och icke kvalificerade biträden blifvit dragen nog så snävt. Efter hvad jag kan förstå, måste väl af dem, som biträda med registratorsarbete och räkenskapers bearbetning, fordras större kvalifikation än af dem, som uteslutande användas till renskrifning eller andra lättare arbeten. Det skall visserligen icke bestridas, att kartografbiträdet måste sitta inne med en förutbildning, som icke erfordras af registrators- och räkenskapsbiträdena. Men med afseende på dessa sistnämnda har man dock rätt att ställa alldeles särskilda kraf på ordning och samvetsgrannhet. I ett ämbetsverk med så omfattande göromål som domänstyrelsen är det omöjligt för registratorn att själf lägga hand vid alla de till hans befattning hörande göromål. Han måste helt enkelt kunna helt

lita på sina biträden, hvilka på så sätt komma att utföra ett fullt själfständigt arbete. Det kan också påpekas, att ett af dessa biträden har sig anförtrodd hela registratorstjänstgöringen å styrelsens båda jordbruksafdelningar.

Hvad räkenskapsbiträdet beträffar, har äfven hon att fullgöra ett själfständigt arbete. Visserligen sker detta under ett visst inseende af kameralbyråns ordinarie tjänstemän; men då dessa måste blindt lita på de — delvis synnerligen kräfvande — utredningar, som biträdet fullt själfständigt verkställer, inses lätt, att man måste ställa nog så stora fordringar på duglighet och samvetsgrannhet hos ett sådant biträde. Det bör äfven erinras om, att domänstyrelsens räkenskaper från och med innevarande år komma att blifva än mera omfattande än hittills. Allt tyder äfven på, att räkenskapsbitrådets verksamhet på samma gång kommer att blifva i afsevärd grad ansvarsfullare. Under sådana förhållanden synes rättvisan kräfva, att äfven räkenskapsbitrådets arbete betraktas som kvalificerad.

Af skäl, som finnas anförda i det propositionen bilagda statsrådsprotokollet, torde uppförande i högre lönegrad af ytterligare tre kvinnliga biträden hos domänstyrelsen måhända icke — åtminstone icke för närvarande — behöfva föranleda någon höjning i den för ämbetsverket gällande statens slutsumma. Det synes dock icke vara uteslutet, att en höjning kan blifva erforderlig, hvarför jag vördsamt får hemställa, att Riksdagen — med bifall i öfrigt till Kungl. Maj:ts i propositionen nr 6 framställda förslag — måtte besluta

dels att den år 1908 för domänstyrelsen fastställda aflöningsstat höjes med 1,200 kronor, eller från 159,000 kronor till 160,200 kronor,

dels ock att i samma aflöningsstat uppföras nio kvinnliga biträden med en begynnelseaflöning för en hvar af fem af 1,200 kronor och för en hvar af fyra — kartograf, två registrator- och ett räkenskapsbiträde — af 1,600 kronor.

Stockholm den 30 januari 1912.

Herm. Carlson.